

USULÜ : AĞIR ÇENBER

Şeyhü'lislâm ES'AD Efendi

DÜĞÂH BESTE
izârin gül gül olmuş büsedden, dil doğ-dagındır

♩ : 40

AH AH AH YÂR YÂR YÂR İ - ZÂ - RİN
HA - SED OL
Fİ - Tİ - Lİ

GÜL GÜL OL -
BÂ - BÂ - Ğİ BÂ -
DA - DA - Ğİ FİR -

MUŞ
Nİ
KAT

MUŞ BÜ - SE - DEN DİL
Nİ AŞ - KA KİM GÜL -
KAT Sİ - NE - DE EY

DÂ - Ğİ
Cİ - Nİ
DİL ÇE -

DÂ - Ğİ
BA - GİN - DIR
RÂ - GİN - DIR
GIN -

BÜ - SE - DEN DİL
AŞ - KA KİM GÜL -
Sİ - NE - DE EY

DA - Ğİ
Cİ - Nİ
DİL ÇE -

Nümayân

DÂ -
BÂ -
RÂ -

GIN DİR

AH YAR NÜ - MÂ - YÂN

OL - OL - MA -

DIK - ÇA

AH SUB - Hİ VUS - LAT

SÖN - SÖN - ME -

SİN YAN - SIN

AH SUBHİ VUS - LAT

SÖN ME -

SİN YAN SIN Demirhan

izârın gül gül olmuş büsedden, dil dağ.dâğındır
 Hased ol bağban-ı aşka kîm gül-çîn-i bağındır
 Nümâyân olmadıkça subh-i vuslat sönmesin yanın
 Fîtil-i dağ-ı firkat sinede ey dil çerağındır

izâr : yanak bağban-ı aşk : aşk bahçevanı.
 dağ.dag : üst üste gelen yanık (aşk) yaralarıyla dolu.
 gül-çîn-i bağ : bahcenin gülünü derin, toplayan.
 fîtil-i (aşk fîtil) dağ-ı firkat : ayrılık yarasının fîtili.
 subh-i vuslat : kavuşma sabahı. çerağ : چراغ, meşale.